

Ο γύρος της Μεσογείου με ποδήλατα

Πέντε φίλοι, που έγιναν στην Κωνσταντινούπολη τέσσερεις, ο **Παντράϊκ**, ο **Ήθαν**, ο **Άντονου**, και η **Κορίν**, ξεκίνησαν από τη Νέα Υόρκη για να κάνουν το γύρο της Μεσογείου με ποδήλατα. Είναι βέβαια τρελλοί, αλλ' είναι ωραίοι τρελλοί. Άρχισαν από το Μαρόκκο περίπου το Σεπτέμβριο και θα καταλήξουν στο Γιβραλτάρ μετά δεκατρείς μήνες. Εκτός από το ποδήλατό τους έχουν μαζί τους ένα σάκκο και ένα φορητό κομπιούτερ. Γιατί πηγαίνουν με ποδήλατο; Για να μη ξοδεύουν ενέργεια άλλη από των ποδιών τους (σκέψη οικολογική) και για να πηγαίνουν αργά, ώστε να έχουν χρόνο να μιλάνε με τους ανθρώπους των διαφόρων τόπων και να τους γνωρίζουν καλλίτερα. Γιατί έχουν υπολογιστές; Για να περιγράφουν συνεχώς το ταξίδι τους και να στέλνουν τις εκθέσεις τους σε μαθητές των ΗΠΑ και φίλους του πολιτισμού και της ιστορίας σε όλο τον κόσμο συγχρόνως, πράγμα που μόνο με τον υπολογιστή και το Διαδίκτυο είναι δυνατό. Και τα δύο, λένε, ποδήλατα και υπολογιστές, είναι συμβολικά. Οι υπολογιστές, που δουλεύουν και μα μπαταρίες (laptops), ενώνουν το παρελθόν με το μέλλον. Θεωρούν το ταξίδι τους αυτό κατ' εξοχήν εκπαιδευτικό, όπως μου εξήγησε ο Ήθαν, που είναι ειδικός στις διδακτικές μεθόδους μέσα και έξω από τη σχολική τάξη. Αυτά τα έμαθα τον Απρίλιο, όταν με συνάντησαν στην Αθήνα κατά σύσταση του Γιώργου Τσελίκα. Τα εξηγούν αυτά και στην ιστοσελίδα τους, που βρίσκεται στο

<http://www.BikeAbout.org>.

Ιδιαίτερα ο Παντράϊκ, που είναι καθηγητής της Ιστορίας στο πανεπιστήμιο, θέλει να βρίσκουν τους μαθητές των διαφόρων χωρών και να συζητάνε μαζί τους, όπως έκαναν στην Αφρική, στην Ελλάδα, (στο Λουτράκι, στα Γιάννενα και στην Κόνιτσα) και μετά στα Τίρανα.

Ανοίγοντας τις σελίδες τους, αν έχει πρόσβαση στο Ίντερνετ, μπορεί να καταλάβει κανείς, ότι και αυτοί, όπως ο Οδυσσεάς, *πολλών ανθρώπων είδον άστεα και νόον έγνων*. Μιλώντας για τον Οδυσσεά πρέπει να πούμε ότι, όταν βρέθηκαν στο νησί των Λωτοφάγων, που οι Τυνησιοί είναι βέβαιοι ότι είναι στην Τυνησία, χρειάστηκε να δώσουν μια ολόκληρη περίληψη της Ιλιάδας και της Οδύσσειας του Ομήρου εξ αφορμής ενός αγγείου ελληνικής τέχνης, που βρήκαν και δείχνει τον Οδυσσεά κρεμασμένο κάτω από ένα τεράστιο πρόβατο του Πολύφημου. Και περνώντας από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου έδωσαν (στην

ημερολογιακή αναφορά τους) ένα ιστορικό πορτραίτο του μεγάλου Αλεξάνδρου, που όπως λένε, έχει πιο πολύ απ' όλους το δικαίωμα στον ιστορικό τίτλο του Μεγάλου.

Τον Μάρτιο στο Μαρόκκο έμαθαν τι θα πει να ποδηλατείς με 40 βαθμούς θερμοκρασία, τι θα πει αφυδάτωση και πόση αξία έχει η σκιά και η μεσημβρινή ανάπαυση. Έμαθαν επίσης το κουσκους και το τσαΐ της μέντας. Στην Αλγερία δεν τόλμησαν να μπουν λόγω των σφαγών και προτίμησαν να προχωρήσουν για Τυνησία μέσω... Γαλλίας. Στην Αθήνα έδωσαν ωραίες φωτογραφίες, ιστορικά στοιχεία και περιγραφές της Ακρόπολης, του Παρθενώνα και μερικών αριστουργημάτων του Αρχαιολογικού Μουσείου. Στην Επίδαυρο μίλησαν για το πιο σημαντικό αρχαίο θέατρο και το έδειξαν. Στην Ήπειρο είδαν το μοναδικό Μουσείο Βρέλλη, που περιέχει τους ήρωες 24 αιώνων ελληνικής ιστορίας φτιαγμένους από κερί και μίλησαν με τον μεγάλο καλλιτέχνη, δάσκαλο και ιστορικό Παύλο Βρέλλη. Με τη βοήθεια του Δημάρχου Κονίτσης, του Νίκου Κυρίτση και του Γιώργου Τσελίκα, οργανωτών των παραλλήλων αγώνων ποδηλασίας, ορειβασίας, καγιάκ και αλεξιπτωτισμού, του "ΕΥΑΘΛΟΥ", είδαν τις μορφές του Βίκου και του Αώου, τα βουνά, τα ποτάμια και τα γεφύρια της θαυμάσιας αυτής περιοχής, είδαν 100 νέους να κατεβαίνουν το ποτάμι με λαστιχένιες βάρκες, έμαθαν από Έλληνες μαθητές για την Ήπειρο και μίλησαν μ' αυτούς για το πρόγραμμά τους, ρώτησαν τα παιδιά τί παιχνίδια παίζουν και έπαιζαν μαζί τους. Και έφαγαν, όπως μόνο στην Ελλάδα μπορεί να φάει κανείς (αυτό το συμπέρασμα βγαίνει από σύγκριση των φαγητών στις άλλες χώρες, τα οποία λεπτομερώς περιγράφουν στο ημερολόγιο που σταδιακά δημοσιεύουν).

Η ελληνική φιλοξενία έδωσε ως αποτέλεσμα 16 σελίδες μόνο για την περιοχή Κόνιτσας. Και ολόκληρος ο γύρος της Μεσογείου, μια γενναία περιπέτεια με πολλή δουλειά και κέφι, είναι μια αξιόπαινη προσπάθεια γνωριμίας των χωρών μεταξύ τους, καλλίτερης αμοιβαίας κατανόησης, προβολής της πολιτιστικής κληρονομιάς των λαών και προαγωγής της ειρήνης.

Μάνος Τσελίκας